

**Vraag nr. 14**  
**van 14 oktober 1999**  
**van de heer JOHAN DE ROO**

*Grondwaterwinning – Vergunningplicht*

Om de kwaliteit en kwantiteit van onze grondwatervoorraden in stand te houden, legt de overheid diverse regels en verplichtingen op aan landbouw en andere bedrijven die grondwater oppompen. Sinds 1 mei 1999 is de grondwatervergunning geïntegreerd in de milieuvergunning.

Omdat men vermoedens heeft dat ruim de helft van de grondwatergebruikers geen geldige vergunning heeft, zou ik de minister graag volgende vragen stellen.

1. Heeft de minister initiatieven genomen om het aantal grondwatergebruikers aan deze vergunning- of meldingsplicht te onderwerpen en zo ja, welke ?
2. Wat zijn de sancties voor een niet-geldige vergunning ?
3. Wat is de opbrengst van de grondwaterheffing ?
4. Over hoeveel heffingsplichtigen gaat het hier ?
5. Wordt een herziening van dit heffingsstelsel in het vooruitzicht gesteld en zo ja, in welke zin ?

**Antwoord**

1. Uit de aanhef van de vraag leid ik af dat wordt gevraagd welke initiatieven zijn genomen om de volledige naleving van de meldings- of vergunningplicht voor grondwaterwinningen na te streven. Daaronder reken ik zowel de communicatie-initiatieven om deze verplichting aan het publiek bekend te maken, als de opsporing van de niet of niet volledig vergunde winningen.

De vergunningplicht voor het winnen van grondwater bestaat reeds sinds 1947. Sindsdien is de wetgeving een aantal keren aangepast. Sinds 1 mei 1999 werd het onttrekken van grondwater opgenomen als ingedeelde inrichting in titel I van Vlarem.

Er zijn sinds de goedkeuring geregeld acties geweest om de exploitanten te wijzen op de vergunningplicht. Deze acties worden geregeld herhaald en bestaan uit informatie via folders, brochures, informatievergaderingen in samenwer-

king met de beroepsfederaties, Vlaams Economisch Verbond (VEV), Boerenbond, ministerie van Landbouw en dergelijke. De federaties en belangengroepen nemen ook geregeld de informatie over de vergunningplicht over in hun publicaties. Ook via de gemeentes wordt informatie verspreid naar de doelgroepen. Het informeren over de vergunningplicht is eigenlijk een continue activiteit sinds het ontstaan ervan. Ook met de federatie van de boorbedrijven is er geregeld overleg geweest, aangezien zij dikwijls als eerste worden aangesproken bij de aanleg van grondwaterwinningen.

De betrokkenen behoren dus te weten dat de meeste grondwaterwinningen vergunningplichtig zijn.

De inspectiediensten van het Vlaams Gewest letten ook steeds op de aanwezigheid van eventuele illegale winningen van grondwater. Niet alle gemeentelijke politiediensten zijn hier echter ondanks hun bevoegdheid terzake even actief.

2. Onder "niet-geldige vergunning" begrijp ik de niet vergunde of onvolledig vergunde grondwaterwinningen.

Het toezicht en de handhaving met betrekking tot deze niet of onvolledig vergunde winningen is sinds de integratie in de milieuvergunningsreglementering gebaseerd op titel I van Vlarem. Conform artikel 65, § 1 van deze titel I kan de burgemeester de activiteiten doen stopzetten van een vergunningplichtige inrichting die zonder vergunning wordt geëxploiteerd. Volgens § 4 van hetzelfde artikel kan dezelfde dwangmaatregel worden genomen door de toezichthoudende ambtenaren indien de burgemeester niet of onvolkomen optreedt. Voor overtredingen op de meldings- en vergunningplicht gelden de strafbepalingen vervat in artikel 39 van het milieuvergunningendecreet van 28 juni 1985.

3. Voor het heffingsjaar 1998 is de opbrengst tot nu toe 546.288.722 frank ; voor het heffingsjaar 1999 is de opbrengst tot nu toe 518.170.020 frank. De totale opbrengst (nadat alle navorderingen, rechtzettingen en dergelijk uitgevoerd zullen zijn) wordt geraamd op 550 miljoen frank voor het heffingsjaar 1998 en 535 miljoen frank voor het heffingsjaar 1999.

Het niet voldoen aan de vergunningplicht heeft tot gevolg dat geen Vlarem-dossiërtaks wordt betaald, maar deze inkomstenderving is niet be-

groot. De inkomstenderving van de heffingsplicht wordt geraamd op 15 miljoen frank.

4. Bij de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) heeft men 12.149 aangiften ontvangen in 1998.

Er worden nog steeds heffingsplichtigen opgespoord, enerzijds door de medewerking van de gemeenten te vragen (informatie aan de inwoners) en anderzijds door gerichte acties in samenwerking met de afdeling Milieu-inspectie, waarbij sectoren systematisch worden doorge- licht en geïnspecteerd.

5. In het regeerakkoord wordt ingegaan op een verantwoord gebruik van ons hoogwaardig grondwater.

Het instrument van de heffingen zal daarin een belangrijke rol blijven spelen. Er is opdracht gegeven aan de bevoegde administratie om een stand van zaken op te maken over de geplande afbouw van de sociaal-economische correctiefactoren en, mede op basis van de adviezen van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) en de Milieu- en Natuurraad Vlaanderen (MINA-raad), voorstellen te doen om het regulerend effect van de grondwaterheffing te optimaliseren, waarbij rekening zal worden gehouden met de kwetsbaarheid van de watervoe- rende laag, de kwaliteit van het opgepompte grondwater en het rationeel gebruik ervan.